

[Sønderup.]

Sagen er jo den, at vi i Kraft af de Brunkulsafgifter, som er indgaaet til Landbrugsministeriet, har betragtelige Kapitaler til vor Raadighed, som kan anvendes til at yde de paagældende Kommuner en Haandsrækning. Det vil ellers let gaa saadan, at det væsentligste, som de Kommuner, der har denne Brunkulsproduktion, faar ud af det, naar dette Eventyr er forbi, er nogle ødelagte Ejendomme, et Vejnet, der i Bund og Grund er ødelagt, plus en hel Del socialt Efterslet, som de nok skal blive udsat for.

Som sagt — under Hensyn til, hvad jeg her har nævnt, vil jeg gerne paa ny opfordre til, at man giver de paagældende Kommuner den Haandsrækning, der her kan blive Tale om.

Hvad den hjemlige Brændselsproduktion i al Almindelighed angaar, er selvfølgelig alle indforstaaet med, at vi i samme Omfang, som vi paa Grund af valutamæssige og andre Hensyn er under en vis Tvangssituation, er nødt til at udnytte de hjemlige Brændsels-emner. Men naar det er sagt, tror jeg ogsaa, vi alle sammen er enige om, at vi saa hurtigt som muligt, i det Tempo, Tilførselsmulighederne betinger, skal søge at komme bort fra denne Produktion. Det er en daarlig Produktion, og det er en dyr Produktion, der af nationaløkonomiske Grunde helst ikke maa fortsættes længere end højst nødvendigt.

Ragnhild Andersen: Som det fremgaar af den højtærede Udvalgsordførers (Poul Hansen [Slagelse])s Beretning, foreligger der en enstemmig Flertalsbetænkning. Jeg vil dog paa min Gruppes Vegne gøre et Par Bemærkninger, idet jeg bl. a. ønsker at udtrykke vor Tilfredshed med, at de Synspunkter, vi fremsatte ved Lovforslagets første Behandling om det paakrævede i, at Industrien brugte mere indenlandsk Brændsel, saa at der blev Mulighed for Frigivelse af udenlandsk Brændsel til private, har vundet Tilslutning i Udvalget. Dette skulde, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, muliggøre, at Landbrugshusholdningerne fik noget udenlandsk Brændsel — og det trænger de jo til baade paa Grund af det indenlandske Brændsels ofte daarlige Kvalitet og paa Grund af de højere Priser paa dette Brændsel.

Herudover vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Pris og Kvalitet paa det indenlandske Brændsel. Vor Gruppe har stillet det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvorfor kan man ikke kræve tvungne Analyseattester fra autoriseret Prøvedtager ved alle Leverancer af indenlandsk

Brændsel i Stedet for de sædvanlige „Tro og Love“-Erklæringer, som ikke yder nogen Garanti for Kvaliteten? Ministeriet oplyser i sit Svar, at Analyse under den nuværende Masseproduktion af Tørv er meget dyr og meget besværlig, og at man derfor ikke anvender saadanne Analyseattester. Det oplyses dog, at i Henhold til Tørvebekendtgørelsens § 3, Stk. 2, kan enhver Køber af 50 t Tørv eller mere, saafremt Tørvene transporteres med Jernbanevogne eller Skib, kræve, at Salget sker paa Grundlag af en paa Sælgerens Bekostning foretaget Analyse, og efter Tørvebekendtgørelsens § 1, Stk. 11, skal alle Tørveproducenter som Grundlag for deres Tro- og Love-Erklæring i Løbet af Sæsonen lade udtage et passende Antal Analyser, mindst en for hver 50 t, der leveres.

Der er vel Grund til at pege paa disse Regler i Henhold til Tørvebekendtgørelsen, men jeg finder det alligevel rigtigt at understrege det paakrævede i, at Ministeriet finder en Vej frem til at gennemføre tvungne Analyseattester for Tørvene, saa at man faar Sikkerhed for Kvaliteten. Det viser sig da ogsaa, at for Brunkullenes Vedkommende, hvor Handelen foregaar paa Grundlag af Analyser, er der ikke Tale om de daarlige Kvaliteter og som Følge deraf heller ikke nær den berettigede Kritik mod Varens Kvalitet.

Hvad Priserne for det indenlandske Brændsel angaar afgøres de ikke ved denne Lov, men ved Forhandling i Rigsdagens Finansudvalg. Prisen for 1948 er ifølge de Oplysninger, vi har faaet, fastsat en lille Smule nedad med 8 Kr. pr. t og med 5 Kr. pr. t ab Mose, henholdsvis i Jylland og de øvrige Landsdele. Hele Udvalget er enig om, at Priserne paa Formbrændsel ikke alene maa nedsættes med nævnte Beløb, men at man bør undersøge Mulighederne for en yderligere Nedsættelse. Efter vor Opfattelse er der et svagt Punkt i Tørveordningen, det er Tørvepriserne. Selve Maksimalpriserne paa Tørv ab Mose forbliver ifølge Meddelelsen fra Ministeriet uforandret gældende. Det er saadan, at Priserne for Tørv ved flere Lejligheder har faaet Støtte fra Statens Side. I 1940 tillod man, som det vil erindres, saa høje Priser paa Tørv, at Maskinerne kunde afskrives i Løbet af et Par Aar. Staten ydede Støtte hertil. Dette Tillæg er aldrig bortfaldet siden, til Trods for at Maskinerne for længst er afskrevet. Sidste Aar gav Staten ogsaa Støtte til en højere Pris end den, Priskontrolraadet ansaa for fornøden. Jeg skal derfor paa min Gruppes Vegne, ud fra de Synspunk-